

PRENUMERATA

kwartalną

w kraju 15 złotych
na granicę 20 złotych

Numer poledyńczy
20 groszy.

Konta pocztowe czeskie
Nr. 732.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 65 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 60 gr.
Tabliczeczne i cyfrowe 95 gr.
Ogłoszenia o zażubionych doku-
mentach 13 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja: Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz 8 i pół do 1 popoł., w soboty do godz. 12 w poł.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelných:

Poz. 51. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 lutego 1932 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy dla robotników rolnych na terenie województw Poznańskiego i Pomorskiego na rok służbowy 1932/33.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 21 stycznia 1932 r. w sprawie ustalenia wysokości niektórych morskich opłat portowych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 lutego 1932 r. Nr. 13, poz. 83).

**WYSEDEŁ Z DRUKU Nr. 14 DZIENNIKA
USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z
DNIA 26 LUTEGO 1932 R., ZAWIERAJĄCY
TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:**

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 85 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 2 grudnia 1931 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem.

Poz. 86 — Skarbu z dnia 4 lutego 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelných.

51.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 20 lutego 1932 r.

w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy dla robotników rolnych na terenie województw Poznańskiego i Pomorskiego na rok służbowy 1932/33.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 636) zarządza, co następuje:

§ 1.

Powołuję niniejszem Nadzwyczajną Komisję Rozjemczą dla ustalenia warunków płacy i pracy dla robotników rolnych na terenie województw Poznańskiego i Pomorskiego na rok służbowy 1932/33.

§ 2.

Przewodniczącym tej Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej mianuję Okręgowego Inspektora Pracy — p. Jana Gnońskiego.

§ 3.

Skład tej Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, poza delegatami rządowymi, określam w następujący sposób:

a) Wielkopolskie Towarzystwo Kolek Rolniczych w Poznaniu wyznaczy 3 przedstawicieli;

b) Pomorskie Towarzystwo Rolnicze w Toruniu wyznaczy 2 przedstawicieli.

c) Związek Pracodawców Gospodarstw Niemieckich w Wielkopolsce w Poznaniu wyznaczy 1 przedstawiciela;

d) Związek Rolników Porzeczka Wisły w Toruniu wyznaczy 2 przedstawicieli;

e) Związek Robotników Rolnych i Leśnych Z. Z. P. w Poznaniu wyznaczy 3 przedstawicieli;

f) Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe w Poznaniu wyznaczy 1 przedstawiciela;

g) Związek Robotników Rolnych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie wyznaczy 1 przedstawiciela;

h) Związek Zawodowy Robotników Rolnych i Leśnych w Polsce w Warszawie wyznaczy 2 przedstawicieli;

i) Związek Zawodowy Szwajcarów Oborowych w Poznaniu wyznaczy 1 przedstawiciela.

§ 4.

Pierwsze posiedzenie Komisji wyznaczam na dzień 6 marca 1932 r. o godzinie 16-ej, w lokalu Okręgowego Inspektoratu Pracy w Poznaniu, ul. Składowa Nr. 3.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) Dr. St. Hubicki.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 21 stycznia 1932 r.

w sprawie ustalenia wysokości niektórych morskich opłat portowych.

Na podstawie art. 4, 8 i 9 ustawy z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 764) zarządza się, co następuje:

§ 1. Niżej wymienione morskie opłaty portowe ustala się w wysokości następującej:

I. Opłaty portowe (za wejście i wyjście).

1. Od statków przychodzących do portu lub wychodzących z portu pobiera się za każdy m³ pojemności netto:

a) od statków próżnych, z balastem i wyładujących lub załadujących do 25% pojemności netto oraz od statków pasażerskich, przy wejściu i wyjściu po Zł 0.06

b) od statków wyładujących lub załadujących powyżej 25% pojemności netto po Zł 0.12

2. Dla statków kursujących na liniach żeglugi regularnej taryfa wymieniona w ust. 1 zmniejsza się o 40%

Uwaga: Za linję żeglugi regularnej uważa się taką komunikację okrętową, która odbywa się podług planu, ułożonego i przedstawionego w Urzędzie Morskim przynajmniej na 2 miesiące naprzód, przyczem statki są zobowiązane do przyjmowania ładunku drobnicowego.

3. Dla statków kursujących nieregularnie taryfa wymieniona w ust. 1 zmniejsza się:

a) poczynając od 6-go wejścia do portu w ciągu jednego roku kalendarzowego o 10%

b) poczynając od 11-go wejścia do portu w ciągu jednego roku o 20%

4. Statki zatrzymujące się na redzie i tu skuteczniające odprawę pasażerów lub przeładunek uiszczają opłatę, ustaloną w ust. 1, 2 i 3 zmniejszoną o 50%

5. Statki kursujące na liniach żeglugi regularnej, o ile stale zachodzą i do Gdwni i do Gdańska, uiszczają opłatę, ustaloną w ustępie 2 i 4, zmniejszoną o 50%

6. Od statków kursujących na liniach żeglugi regularnej, odwiedzających port dwukrotnie w czasie tej samej rełnej podróży, pobiera się opłatę tylko przy pierwszym wejściu do portu.

II. Opłaty od ładunku.

1. Od załadowanego lub wyladowanego towaru pobiera się opłatę w zależności od zaszeregowania go do jednej z niżej wymienionych grup, mianowicie:

grupa A: fosforyty, kamienie brukowe, ziemia, piasek, żwir — prócz gatunków specjalnych, węgiel, koks, brykiety węglowe, sole potasowe, rudy oraz pokrewne surowce hutnicze, piryty — za każdą tonnę (1000 kg) Zł 0.25

grupa B: zboże, strączkowe, ziemniaki, przetwory ziemniaczane, sól, makuchy, wytłoczyny, otręby, melasa, kości, śrut i mączka kostna, żużle Thomasa, siano, słoma, trawa morska, cement, gips, marmur ociosany, lecz nieoszlifowany, cegła, dreny, dachówki, asfalt, ropa naftowa, nafta, olej gazowy, opałowcy i wrzecionowcy, nawozy azotowe, saletra, soda, bisulfat sody, żelazo i stal fasonowa, szyny żelazne i stalowe, blachy, rury, drut, żelastwo, cynk i ołów surowy, smoła, żywica — za każdą tonnę (1000 kg). Zł 0.50

grupa C: ryż surowy, mąka wszelka, sól, cukier, nasiona oleiste, siarka, kory garbarskie, celuloza, papier gazetowy, tektura, za każdą tonnę (1000) Zł 0.75

grupa D: drzewo nieobrobione i na wpółobrobione (prócz drzewa egzotycznego), jak kłocze, podkłady, slipry, kopalniaki, drzewo opałowe i papierówka — za każdy m³:
a) miękkie Zł 0.25
b) twarde Zł 0.50

grupa E: wszelkie towary wysyłane w partjach mniejszych, niż 10 tonn, jak również towary niewymienione w grupach A, B, C, D, o ile ze względu na swoją naturę nie podlegają zaszeregowaniu do jednej z wymienionych grup — za każdą tonnę (1000 kg) Zł 1.00

2. Od towaru przeładowywanego bezpośrednio ze statku na statek pobiera się za wyladowanie i naładowanie łącznie opłatę ustaloną w ust. 1 zmniejszoną o 50%

3. Od towaru przewożonego w żegludze przybrzeżnej pomiędzy portami i punktami wybrzeża polskiego i gdańskiego taryfa wymieniona w ust. 1 wzgl. 2 zmniejsza się o 50%

4. Od towaru przywiezionego drogą morską, następnie wywożonego tą samą drogą nie później, jak w dwa miesiące od daty przywiezienia, pobiera się opłatę tylko przy wyladowaniu. Termin dwumiesięczny przedłuża się o czas przerw w nawigacji, spowodowanych siłą wyższą, jak zamrznięcie portu wyjścia lub przeznaczenia i t. p.

III. Opłaty pasażerskie.

Za wyladowanie lub przyjęcie na pokład pasażerów każdorazowo pobiera się od osoby:

a) w żegludze przybrzeżnej pomiędzy punktami wybrzeża polskiego i gdańskiego Zł 0.05

b) w żegludze zagranicznej niezależnie od klas Zł 0.50

IV. Opłaty ryczałtowe.

1. Roczne:

Od statków stale używanych w okrębie portu, w żegludze przybrzeżnej do miejscowości, położonych na wybrzeżu polskim i gdańskim, jak